

P o s u d e k

na diplomovou práci **Lucie V y s l o u ŝ i l o v é** napsanou na téma „Právní úprava interrupce, sterilizace a umělého oplodnění“ /stran 47; připojen seznam použité literatury, seznam příloh, jakož i anglické resumé/

Diplomová práce je celkově rozdělena do pěti kapitol, ve kterých se kromě úvodu a závěru – diplomantka soustřeďuje na rozbor tří zvolených témat, tj. konkrétně na interrupci, sterilizaci a asistovanou reprodukci

Každý z těchto výkladů se zároveň zabývá i určitými mezinárodními souvislostmi.

V úvodu i v závěru své diplomové práce diplomantka provádí hodnocení jak platné, tak nově připravené právní úpravy asistované reprodukce, sterilizace i umělého ukončení těhotenství. Oceňuji, že při hodnocení nové úpravy těchto otázek je diplomantka poměrně zdrženlivá. To je celkem namístě, uváží-li se za prvé, že nová úprava není zatím Parlamentem ČR přijata a za druhé, že teprve medicínskoprávní praxe ukáže, do jaké míry bude nová úprava skutečně efektivní. Z téhož důvodu však není podle mého namístě tak silná kritika reformy zdravotnictví, jako celku, k čemuž se diplomantka v závěru své práce, zdá se, kloní, neboť právě její efektivnost v praxi lze objektivně posuzovat až s odstupem času.

Pokud jde o právní problematiku úpravy a hodnocení interrupcí, diplomantka se komplexně zabývá především existující platnou právní úpravou, přihlížejíc přitom erudovaně k existující literatuře. V této souvislosti věnuje správně zvláštní pozornost kontroverzní potratové turistice. Sympatické se mně jeví stanovisko diplomantky, podle které není důvodu nepřiznat toto právo v současných společenských podmínkách uznávání univerzitních lidských práv, prohlubujících se integračních a globalizačních procesů i cizinkám. Bohužel v oblasti interrupcí zatím neexistuje žádná judikatura českých soudů. Proto diplomantka vhodně prezentovala alespoň jedno rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, které se touto problematikou zabývá, tedy souhlas manžela těhotné ženy s jejím rozhodnutím interrupci podstoupit.

Stejně důkladně jako při rozboru úpravy interrupcí se diplomantka zabývá i právní úpravou sterilizací, zejména klíčovou úpravou, kterou je zatím pouze příslušná směrnice Ministerstva zdravotnictví ČR. Je proto jistě správné, že připravovaný návrh zákona o specifických zdravotnických službách, se o tuto otázku na příslušné medicínskoprávní úrovni rozebírá. Je namístě, že nově připravovaná úprava věnuje zvláštní pozornost soukromoprávním aspektům této problematiky, jako je např. povinnost písemného souhlasu ženy ke sterilizaci, zdravotním důvodům, popř. i jiným než zdravotním důvodům indikovaným pro sterilizaci, za jakých podmínek je možno sterilizaci provést aj. Oceňuji snahu diplomantky doplnit své výklady sporu českou judikaturou jednak Ústavního soudu ČR, jednak Vrchního soudu v Praze.

Pokud jde o asistovanou reprodukci, které diplomantka věnuje správně hlavní pozornost po popisu základních medicínských metod umělého oplodnění, se diplomantka podrobně zabývá právními podmínkami pro provedení umělého oplodnění. Ve svých výkladech diplomantka samostatně, a je třeba říci zároveň zdařile, kombinuje současně platnou právní úpravu s navrhovanou úpravou zákona o specifických zdravotních službách. Tento výklad zvláště svědčí o tom, že diplomantka má zkoumanou problematiku důkladně promyšlenou. V souvislosti s právní úpravou těchto otázek by při ústní obhajobě bylo účelné zabývat se blíže souhlasem muže s umělým oplodněním ženy, umělým oplodněním u lesbických párů, věkovým omezením pro partnery podstupující umělé oplodnění, volbou pohlaví dítěte u umělého oplodnění, jakož i podmínkami pro darování pohlavních buněk. Rovněž by bylo namístě zabývat se při ústní obhajobě v souvislosti s ostatními domněnkami otcovství nově přijatým ustanovením § 54 odst. 3 zák. o rod., podle kterého se u dítěte počatého umělým oplodněním ženy z asistované reprodukce, považuje za otce muž, který dal k umělému oplodnění souhlas, ledaže by se prokázalo, že tato žena otěhotněla jinak.

I diplomantčin výklad o umělém oplodnění je správně doplněn judikaturou obecných soudů, které jen její výklad dále dokreslují.

Lze uzavřít, že předložená diplomová práce Lucie Vysloužilové je samostatnou přemýšlivou prací, která představuje na základě vlastních úvah

diplomantky, literatury a judikatury podává skutečně důkladný rozbor zvolených témat.

Diplomantka svým zpracováním prokázala, že je způsobilá z hlediska soukromoprávních aspektů samostatně zpracovat nikoliv jednoduchou vzájemně se prolínající medicínskou a právní problematiku.

Předběžně hodnotím práci: výborně

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc